

Balada o Krvavém králi

*Moudrý král kdys v zemi žil,
však v krvavého se proměnil.
Po boku nosil meč lví,
čistý, lesklý, neposkvrněný.*

*Do bitev nerad chodíval,
jak slavný vítěz se vracíval.
Leč s každou válkou rostl stín,
a bojů přibývalo s ním.*

*Srdce krále v hněvu žhne,
meč v ruce pevně, tvrdě tne.
Vedl své muže, pátil a bil,
neznal slitování ani mír.*

*Až přišla bitva poslední,
král i panoš padli k zemi.
Zem úrodná krví zrudla
stín krkavců přetrpěla.*

*Tam lidé vztyčili kámen chladný,
by mrtví došli věčný klid.
Krvavý král tam spí a mlčí,
v očích meče rudý svit.*

*Tu přišel mudrc v rouchu šedém,
s prachem cest na plášti bledém.
Zvedl hůl a říkal slova,
poutající světa kola.*

*Hrobku střeží mocné síly,
kámen vytesaný jako živý,
úmysl zlý od zloděje,
ztrestá kouzlo čaroděje.*